

ønske, at det kun var ældre Forfattere, der fik en saadan offentlig Anerkendelse, de, der havde en fortrinlig, betydelig Produktion bag sig. Det er kun saadanne, der bør have en sliq Hædersgave.

En anden Grund til, at jeg stiller mit Ændringsforslag i Aar, er, at jeg efter at have læst Forhandlingerne i 1917—18 føler mig brøstholden ved den Fremgangsmaade, der blev brugt i den Sag i Fjor i Finansudvalget. Der fremførtes, som jeg sagde før, Citater af nævnte Forfatters Bøger, og jeg udtalte, at jeg vilde ikke stemme for at give ham Understøttelse og dermed den Anerkendelse af hans Produktion, der laa heri. Jeg blev modsagt fra visse Sider, og da jeg fandt mig staaende ene — sikkert fordi de allerfleste af Udvalgets Medlemmer ikke kendte noget til hans Forfatterskab —, troede jeg, at dermed var Sagen afgjort. Det var altsaa et lille Mindretal, som stod overfor de øvrige, jeg kunde følgelig ikke fremme min Mening. Jeg protesterede ikke blot paa et Møde i Udvalget, men ogsaa paa et senere Møde, hvor den højtærede Minister var til Stede. Den Dag, der skulde tages Stilling til Spørgsmaalet, var jeg tilfældigvis fraværende, hvad jeg tør sige hænder meget sjældent; men jeg mente som saa, at jeg stod ene med mit Standpunkt, saa at der ikke var noget derved at gøre — det var første Aar, jeg var Medlem af Finansudvalget, det anfører jeg til Forklaring. Men ved at gennemgaa Forhandlingerne i 1917—18 ser jeg, at den daværende Kultusminister Keiser-Nielsen udtalte Sp. 1408 i Landstingstidende om de faste Understøttelser: „Disse Understøttelser fremkommer ikke ved Ændringsforslag fra Ministeren, men inden hver anden Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget møder Ministeren i Folketingets Finansudvalg med alle de Begæringer, der fra saadanne Forfattere er indkommet om faste, livsvarige Understøttelser, og efter at Forhandling er foretaget, stiller Ministeren Ændringsforslag, for saa vidt der er Enstemmighed om det i Folketingets Finansudvalg. I min Tid har der ikke, og jeg tror heller ikke i min Forængers Tid nogen Sinde, af Ministeren været stillet noget Forslag om livsvarig Understøttelse paa denne Konto, uden at der har foreligget en enstemmig Tiltrædelse af Finansudvalget, inden Forslaget blev stillet.“

Jeg beklager for mit Vedkommende, at jeg ikke var kendt med den Praksis, hvis den fremdeles følges. Efter den kunde den her omhandlede Forfatter ikke være blevet optaget i Fjor, da jeg ikke har tiltraadt Forslaget, men i to Møder bestemt havde mod-

sat mig, at han optoges, af de Grunde, jeg før har nævnt. Der maa vel nu gælde en ny Praksis, som har fraveget den Betyggelse, som laa i og skulde ligge i dette, at Udvalget enstemmigt gav Tilslutning, inden en Forfatter optoges til saadan varig, fast Understøttelse. Jeg mener, at den nu praktiserede Ordning er højst uheldig. Ministeren kom til Udvalget i Fjor og indstillede Hr. Bergstedt til Optagelse. Saa vidt jeg ved, har han ikke før faaet Understøttelse ved Rigsdagens Medvirkning. Han har maaske nok faaet af en anden Kasse, der er nemlig forskellige Kasser, en 3—4 Stykker, Forfatterne kan faa af. Han har muligvis faaet af en anden Kasse; men saa vidt jeg ved, ikke med Rigsdagens Medvirken. Der var næsten ingen i Udvalget, der havde læst hans Bøger; paa det Grundlag gled han ind paa fast Understøttelse mod min Protest. Nu er jeg overbevist om; at efter at mange af Tingets Medlemmer har gjort sig bekendt med hans Produktion, erkender man, at der er sket en Fejl, og jeg anbefaler at rette denne Fejl ved at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag, thi, som Jørgen Pedersen sagde ved Forhandlingen i 1917—18: en Produktion, som ikke er til Gavn, men kun til Skade for det Samfund, som skal betale Belønningen, bør ikke støttes eller hædres med den danske Rigsdags offentlige Anerkendelse. Jeg tror, det er en Betragtning, der deles af vide Kredse i Befolkningen.

Sundbo: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Betænkningens Nr. 132, som handler om Eshjerg Statsskole. Rektoren for Statsskolen har foreslaaet, at Skolekøkkenlokalerne ved Statsskolen skulde omdannes til Biblioteksrum, idet han mener, at Biblioteket er for lille, og at Skolekøkkenlokalerne kunde undværes, fordi man mener at have Ret til at lade Statsskolens kvindelige Elever undervise i et af Kommunens Skolekøkkener. Der er for det første derom at sige, at Biblioteket kan meget godt bruges, som det er. Det trænger, synes jeg, ikke til Udvidelse, men hvis det gjorde det, kunde den Udvidelse ogsaa ske andre Steder end i Skolekøkkenlokalet. Skolen har nylig faaet flere Lokaler, idet Grundskolen er gaaet over til privat Drift; derved maa der altsaa være blevet Lokaler ledige, hvor der ogsaa maatte kunne blive Bibliotekslokale, hvis det var nødvendigt. Men jeg tror ikke, det er nødvendigt; Biblioteket har gjort udmærket Tjeneste hidtil. Derimod kan jeg ikke indse, at Skolen kan undvære Skolekøkkenlokale. Det er et ret godt Lokale; i sin Tid, da det blev ind-